

Skriftlig innspill til ekspertgruppen for bostøtte.

Norsk studentorganisasjon (NSO) vil takke ekspertgruppen for muligheten til å komme med innspill på de viktigste utfordringene ved dagens bostøtteordning. NSO representerer om lag 250 000 studenter fordelt over 31 ulike universiteter og høyskoler, og har til oppgave å fremme studentenes interesser og rettigheter.

Bostøtteordningen er et viktig tiltak for å sikre alle et godt og trygt sted å bo, og bør være et verktøy for å bidra til at familier og mennesker med lave inntekter kan komme seg inn på boligmarkedet. Dagens bostøtteordning omfatter ikke studenter, med noen få unntak. Alle studenter skal ha et trygt og rimelig sted å bo under studietiden, noe bostøtten kan sikre for flere studenter. Dagens studiestøtte er ikke på et tilstrekkelig nivå, og for studenter som ikke har mulighet eller kapasitet til å jobbe ved siden av studiene kan bostøtteordningen være et essensielt verktøy for at de skal kunne gjennomføre høyere utdanning.

En av hovedutfordringene med dagens bostøtteordning er at en ikke kvalifiserer til å motta bostøtte dersom en bor sammen med en student, med mindre studenten har barn under 18 år eller søkeren er forelder og bor sammen med barn over 18 år som studerer. Bostøtteordningen må endres slik at personer som bor i samme husstand som en student som har rett på studiestøtte, fortsatt kan få bostøtte. Disse personene skal ha rett på individuell behovsprøving. Dagens ordning er til hinder for at personer i en husstand som mottar bostøtte tar høyere utdanning, og bidrar til at flere ikke får tilgang til høyere utdanning.

Det pågår en stor satsning på livslang læring, spesielt gjennom etter- og videreutdanning. Enkelte kan bli presset til å ikke ta etter- og videreutdanning, i tilfelle man kvalifiserer for studiestøtte gjennom Lånekassen, fordi man vet at partneren man bor med vil miste retten til bostøtte. Dette gjør at personer i lavinntektsfamilier med høye bostøtter ikke får muligheten til å tilegne seg ny kompetansen. Det er uheldig for samfunnet som trenger ny kompetanse, og for den enkelte som går glipp av muligheter til å potensielt øke sin inntekt, som på sikt vil kunne gjøre dem uavhengig av bostøtteordningen.

Det er utfordrende at studenter aktivt må få avslag fra Lånekassen for å kunne motta bostøtte setter studentene i en utfordrende økonomisk situasjon. Med en behandlingstid fra Lånekassen på inntil sju uker settes studenter som vet at de ikke kan få studiestøtte/lån i en unødvendig sårbar økonomisk situasjon, og kan være et hinder for at disse studentene tar høyere utdanning.

Det har tidligere blitt argumentert for at studenter ikke skal kunne motta boligstøtte, da de har tilgang til en velferdsordning gjennom studiestøtte/lån fra Lånekassen og man ikke skal kunne benytte seg av flere støtteordninger samtidig. NSO vil påpeke at brukere av andre støtteordninger kan benytte seg av bostøtteordningen, og ser på dette som en urettferdig forskjellsbehandling av mennesker i en økonomisk sårbar situasjon.

Det at studenter ikke kan motta bostøtte i sommermånedene er også problematisk. Studenter får ikke studiestøtte i juli, noe som setter studenter som ikke ha en sommerjobb, eller som ikke får det, i en økonomisk sårbar situasjon. Husleien må betales selv om studentene ikke studerer, og dette kan være et hinder for flere til å ta høyere utdanning.

Avslutningsvis stiller NSO spørsmålsteget med justeringen av inntektsgrensen fra om husstanden har ett eller to medlemmer. Justeringen av en inntektsgrense mellom en husstand med ett medlem og en husstand med to medlemmer er lav. Med denne justeringen mener NSO at bostøtteordningen ikke er gunstig for husstander med flere medlemmer, og at den nødvendigvis ikke treffer denne gruppen godt nok.

NSO har forstått det som at bostøtteordningen har som hensikt å få folk inn på boligmarkedet, og så fort som mulig inn i en økonomisk situasjon der de ikke trenger bostøtteordningen. Vi mener derfor at støtteordningen bør være innrettet slik at den hjelper unge mennesker i etableringsfasen. Justeringen av inntektsgrensen mellom en og to personer i husstanden er svært lav, og må justeres slik at ordningen i større grad treffer unge par i etableringsfasen.